

opusdei.org

„Evangelium võib aidata meil puhata Jumalas”

23. jaanuaril 2017 valiti Opus Dei prelaadiks monsenjäär Fernando Ocáriz. Selle aastapäeva puhul toome teieni hiljuti Itaalia ajalehes Avvenire avaldatud intervjuu.

18.02.2022

**Monsenjäär Ocáriz, Opus Dei
vaimsus seisneb „jumalike radade
maa peal“ avastamises ja teiste
aitamises nende avastamisel, nagu**

püha Josemaría Escrivá tavatses öelda. Kust me tänapäeva ühiskonnas need teed leiame?

Kõik rajad, rajad maa peal, on jumalikud sel määral, mil me avastame need radadena, mis viivad meid Jumala juurde. Kui me vaatame seda maailma inimese silmadega, kes teab, et on meid armastava Isa laps, kes on Tema poolt siia pandud armastama Teda ja kaasmehi ja -naisi, külvama rahu ja rõõmu, siis saab tavaline elu hoopis teise värvi. Meie elu muutub armastuse seikluseks; me võime leida Jumala kõige tavalisemast igapäeva tegelikkusest.

Evangeelium sisaldab palju viiteid nendele radadele. Meenub tee, mis viis Jeruusalemmast Jeerikosse. Hea Samaarlane avastas tee ääres lebavas vaeses mehes Jumala. Me kõik võime avastada meie Issanda ümbritsevate inimeste nägudes, oma

perekondlikes ja sotsiaalsetes kohustustes, kõige tavalisemate ülesannete täitmises, kui teeme neid armastusega.

Oma raamatus *In the Light of the Gospel (Evangeeliumi valguses)* jagate lugejatega oma isiklikke palve- ja jutlusmärkmeid, mis on kogutud alates 1977. aastast. Miks otsustasite need avaldada?

Võtsin vastu kirjastaja ettepaneku muuta mõned neist märkmetest süstemaatilisemaks lootusega, et Jumala abiga võivad need julgustada lugejaid otsima otsest ühendust Jeesusega, mõtiskledes ja palvetades, mis, nagu püha Josemaría raamatus *Tee* ütles, „ei ole kunagi monoloog“.

Kuidas jõuda Jeesuse sõnade üle mõtiskledes läheduseni Jumalaga? Teie raamat on kutse isiklikule dialoogile...

Kindlasti on meile abiks see, kui püüame lugeda evangeeliume tänuliku armastusega. Isegi kui loeme vaid mõne sõna, on need Jumala kingitus, viis, mille Ta on valinud meile lähedale jäämiseks ja meiega rääkimiseks. Peale selle on hea, kui on ka natukene järjepidevust, nagu inimsuhetes: sõprus kasvab teistega tuttavamaks saamise kaudu. Mäletan artiklit, mille tollane kardinal Ratzinger avaldas püha Josemaría pühakuks kuulutamise puhul. Tulevane Benedictus XVI kirjutas, et pühadus seisneb „Jumalaga rääkimises nii, nagu räägitakse sõbraga“. Evangeeliumi lugemine püsiva armastusega aitab meil olla meie Issanda sõbrad.

Kuidas saab evangeelium inspireerida tänapäeva ilmikuid, kes on kaasa haaratud elust, mis on sageli nii nõudlik, et neil on vaevu aega hingata?

Evangeelium võib anda meile hingetõmbeks värsket õhku; see laseb meil puhata ja õpetab meid elama Kristuse rahuga keset nii nõudlikku elu. Jeesusega sõpruse kasvades saame õppida elama praeguses hetkes, armastades tegelikkust, mille Jumal meile annab. Iga inimlikku olukorda saab valgustada sõpruse kaudu Jeesusega, mida saab kasvatada evangeeliumi abil. Kui oleme tõeliselt huvitatud oma vaimsest elust, leiame aeglaseks ja mõtisklevaks lugemiseks vajaliku aja, millest saame ammutada jõudu, et rahu ja selgusega vastu astuda iga päeva väljakutsetele.

Teie mõtisklused keskenduvad alati Jeesuse isikule. Kuidas Teda leida oma igapäevaelust?

Mõnikord ütles püha Josemaría enne oma igapäevase töö alustamist meie Issandale: „Jeesus, meie kaks teeme seda koos.“ See on ilus usutegu, mis

laseb meil täielikumalt tajuda, et Ta on tõeliselt meie kõrval. Ja see on nii lihtne... Koos sellega saame ka pühendada kogu päeva jooksul hetki dialoogile Jeesusega. Ja me võime Teda leida inimestest, kellega puutume kokku perekondlikel, töistel või muudel põhjustel. See pole lihtsalt tehnika. Jeesus ise on meile öelnud, et Ta on kohal inimestes meie ümber. Nii on meie süda avatud teiste vajadustele. Ja Jumala armu abil saame muuta oma päeva dialoogiks meie Issandaga.

Püüdlemine „pühaduse poole keset maailma“, mis on Opus Dei sõnumis nii keskne, võib tunduda peaaegu unistusena, ülla eesmärgina, kuid pisut liialdatud. Kas see on tõesti võimalik?

See on võimalik, nagu näeme ilmikutest pühakute näitel 20. ja 21. sajandil. Selle poole püüdlemiseks peame vähemalt teatud määral

tundma aega, milles elame, selle võimalusi, piiranguid ja isegi tõsist ebaõiglust, mis seda vaevab. Kuid eelkõige on vaja meie isiklikku ühtsust Jeesusega, lasta Tal meid armastada sakramentides ja palves. See väide on juba kogu Kiriku pärusvara. Püha Paulus VI ütles, et Vatikani II kirikukogu keskne sõnum on universaalne kutse pühadusele. Paavst Franciscus pühendas hiljuti apostelliku ekshortatsiooni *Gaudete et exsultate* just ilmikute kutsumisele pühadusele tänapäeva maailmas.

Noored (aga ka täiskasvanud) on sukeldunud kultuurikeskkonda, mis näib hindavat võrdselt iga isiklikku valikut. Kuidas saame aidata neil avastada kristlikud väärtused, mis annavad elule kindla aluse?

Rohkem kui kristlikest väärtustest eelistan ma rääkida Kristuse isikust kui noorte ja loomulikult ka kõigi

teiste elu alusmüürist. Kristlus ei ole eelkõige moraalipõhimõtete kogum ega ka väärtuste süsteem.

Põhimõtteliselt on see armumine

Jeesusesse, kes on Tee, Tõde ja Elu.

Me kõik, nii noored kui vanad,

tahame olla õnnelikud. Kõik otsused,

mida me teeme, juhinduvad lõppude

lõpuks eesmärgist, et need teeksid

meid õnnelikuks ja saaksime seeläbi

kaasa aidata teiste (oma pere,

sõprade...) õnnele. Me teeme sageli

vigu, kuid saame alati õigele rajale

tagasi pöörduda. Meie, kristlaste

suureks väljakutseks on avastada, et

meie Issand rahuldab iga meie soovi

õnne järele. Peame oma elu ja

sõnadega näitama, et Jeesus on

ainus, kes suudab kustutada janu

headuse, tõe ja ilu järele, mida kõik,

eriti noored, oma südames tunnevad.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/et-ee/article/
evangeelium-voib-aidata-meil-puhata-
jumalas/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/evangeelium-voib-aidata-meil-puhata-jumalas/) (06.08.2025)